

den nuværende Besidder muligvis end ikke selv har paadraget det.

Ændringsforslag Nr. 15 er af redaktionel Art.

Ovennævnte Flertal med Undtagelse af *Harboe* og *Ulrich* har endvidere stillet Ændringsforslagene Nr. 8 og 16. Det første af disse udelukker, at en Lensbesidder efter Lovforslagets Fremsættelse kan opkøbe Bøndejord og med denne søge indfriet sin Forpligtelse med Hensyn til Jordafgivelse til Staten. Formaalet med Ændringsforslag Nr. 16 er at bevare saa store Skovdistrikter samlede, at de kan muliggøre et forstkyndigt Tilsyn.

Et *Mindretal* (N. Frederiksen, P. E. Hansen, Mads Larsen og P. Pedersen) har under Nr. 11 stillet et Ændringsforslag, der er tiltraadt af Ministeren. Man tilsigter med Ændringsforslaget at fastslaa det Princip: at Erstatningen for den Jord, der udpeges til Afgivelse til Staten, fastsættes samtidig med, at denne Udpegning finder Sted, og paa Grundlag af den samme Vurdering, hvorefter Afgiften er erlagt.

Et *andet Mindretal* (R. Andersen, Sigurd Berg, Brorsen, Pinholt og Pinstrup) kan i det væsentlige tiltræde Lovforslagets Bestemmelser og har den Opfattelse, at det for alle Parter vil være heldigt, om denne Sag nu snarest endeligt afgøres. Mange Forhandlinger er førte om Sagen i Rigsdagen; i Kommissioner og paa utallige Møder Landet over er Spørgsmaalet drøftet, og det er ingenlunde for tidligt, at der nu skrives til Handling. Lovforslaget er paa enkelte Punkter noget forskelligt fra Landbokommissionens Forslag, f. Eks. med Hensyn til de Beløb, der af Majoraterne skal indbetales i Statskassen, naar de overgaar til fri Ejendom, ligeledes med Hensyn til Størrelsen af det Jordareal, der mod Erstatning skal afstaaes, og selvfølgelig maa det her i nogen Grad bero paa et Skøn, hvilke Procenter man vil fastsætte. Tiderne er imidlertid i flere Henseender forandrede, siden Landbokommissionen afgav Betænk-

ning, og der er mange Grunde, der taler for at gaa højere med Ydelserne nu end den Gang.

Mindretallet stiller fire Ændringsforslag, Nr. 2 til § 2, Nr. 9 til § 3 og Nr. 23 og 24 til § 11. Det første Ændringsforslag bestemmer, at den Afgift, der ifølge § 1 skal erlægges, sker paa Grundlag af Ejendomsskyldvurderingen i 1920, idet man anser det for det rigtigste, at hvad der skal svares i Afgift til Staten, og hvad Staten skal udrede i Erstatning for den afstaaede Jord, staar i rigtigt Forhold til hinanden. Ændringsforslag Nr. 9 til § 3 angaar Erstatningen for Jorden, der skal fastsættes efter, hvad en forstandig Køber maa antages at ville give for den, saafremt den tilhørte en middelstor Bøndegaard. Ændringsforslag Nr. 23 til § 11 gaar ud paa at give en Frist til Udgangen af 1920, indenfor hvilken Majoratsbesidderne maa meddele Justitsministeren, hvorvidt de vil benytte den dem ifølge Loven givne Adgang til at lade deres Besiddelser overgaa til at blive fri Ejendom. Det sidste Ændringsforslag, Nr. 24 til § 11, giver Justitsministeren et Paalæg om snarest efter Udgangen af de i Løven satte Frister at fremsætte Forslag for Rigsdagen om, hvilken Procent af Besiddelsernes Værdi der skal betales i aarlig Afgift til Statskassen af de Majoratsbesiddere, der ikke er indgaaet paa den af Lovgivningsmagten truffne Ordning.

Et *trede Mindretal* (Jacob Christensen, Hauge, Marott og Johannes Pedersen) stiller Ændringsforslag om en anden Affattelse af det foreliggende Lovforslag. Mindretallet skal i Forbindelse hermed bemærke følgende:

Der er vistnok almindelig Enighed om, at en grundig Løsning af Jordspørgsmaalet her i Landet er en af Tidens vigtigste Opgaver. Det gælder at udnytte vor naturlige Rigdomskilde, Jorden, til det yderste for derved at øge Samfundsproduktionen og samtidig dermed drage de flest mulige Mennesker ud til Dyrkning af Landets Jord — bort fra Byernes